

UZASADNIENIE

Decyzją z 1.07.2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. - na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r, poz. 291 ze zm.) - po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31.05.2021r. - odmówił E. B. ponownego ustalenia wysokości emerytury poprzez naliczenie rekompensaty w związku z utratą możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład argumentował, że przedłożone świadectwo pracy z 29.12.2020 r. zostało uwzględnione w decyzji odmownej z 25.01.2021 r. Organ rentowy wskazał też, że na wymagane co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych ubezpieczona udowodniła łącznie jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni (od 1.11.1988 r. do 31.01.1995 r. i od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r.). ZUS wyjaśnił, że prawo do rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r., który przed dniem 1.01.2009 r. – w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS – wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres wynoszący co najmniej 15 lat.

(decyzja k. 24 akt ZUS)

Wnioskodawczyni, uznając w/w decyzję za krzywdzącą, złożyła od niej odwołanie, będąc reprezentowaną przez adwokata, wnosząc o jej zmianę, poprzez dokonanie ponownego ustalenia wysokości emerytury przy uwzględnieniu rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie ponad 15 lat, a nadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych. Skarżąca zaznaczyła, że ZUS nie wskazał w decyzji jakie okresy zatrudnienia zostały odliczone i na jakiej podstawie od okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1.11.1988 r. do 31.01.1995 r. oraz od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r. (okres łączny wynosi 16 lat, 5 miesięcy), wnosząc o złożenie, przez pozwanego, szczegółowego wyliczenia stażu pracy w warunkach szczególnych uprawniającego do otrzymania rekompensaty. W konkluzji skarżąca zarzuciła, że kwestionowana decyzja jest oczywiście błędna, a dodatkowo, że również decyzja z 25.01.2021 r., która została wspomniana w skarżonej decyzji, została wydana z naruszeniem prawa i była skutkiem błędu ZUS.

(odwołanie k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie, ZUS, wniósł o jego oddalenie, podtrzymując zajęte stanowisko.

(odpowiedź na odwołanie k. 7)

Na rozprawie z 21.02.2022 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, oświadczając, że wnioskodawczyni nie kwestionuje niezaliczenia okresu urlopu bezpłatnego, lecz kwestionuje nieuwzględnienie przez pozwanego w stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nieobecności niepłatnych - 24 dni oraz okresów składkowych po 15.11.1991 r.

(stanowiska stron - e-protokół rozprawy z dn. 21.02.2022 r.: 00:01:47, płyta CD k. 31)

Na rozprawie z 20.04.2022 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, oświadczając, że nie kwestionuje, że okres zatrudnienia w warunkach szczególnych wynosi 16 lat, 5 miesięcy, 31 dni tak jak wskazał ZUS i że okres ten jest liczony do 31.12.2008 r., ani tego, że pozwany nie zaliczył wnioskodawczyni urlopu bezpłatnego. Pełnomocnik ZUS wniósł natomiast o oddalenie odwołania, wyjaśniając, że okres zasiłku macierzyńskiego nie został uwzględniony jako okres nieskładkowy oraz, że do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie zaliczono: okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego, okresu urlopu bezpłatnego i nieobecności nieodpłatnych, a ponadto wyjaśnił, że okres 1996 r. nie został uwzględniony ponieważ zakład pracy uwzględnił okres pracy w szczególnych warunkach do 31.01.1995 r.

(stanowiska stron - e-protokół rozprawy z dn. 20.04.2022 r.: 00:00:52- 00:25:17 płyta CD k. 42)

Na ostatnim terminie rozprawy z 10.08.2022 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, a pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

(stanowiska stron - e-protokół rozprawy z 10.08.2022 r.: 00:01:31, 00:01:41, płyta CD 54)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie - E. B., urodzona się 16.04.1960 r., z zawodu jest lekarzem. (niesporne, a nadto zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z dn. 21.02.2022 r.: 00:06:37, płyta CD k. 31)

Decyzją z **29.05.2015 r.** ZUS I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z 23.04.2015 r., odmówił wnioskodawczynie prawa do emerytury pomostowej, ponieważ ubezpieczona nie udowodniła rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Na podstawie dołączonych dokumentów Zakład przyjął we wskazanej decyzji za udowodnione okresy: nieskładkowe w ilości 8 lat, 5 miesięcy, 29 dni, składkowe w ilości 27 lat, 11 miesięcy, 25 dni, staż sumaryczny w ilości 36 lat, 5 miesięcy, 24 dni oraz staż pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze w ilości 20 lat, 6 miesięcy, 9 dni.

(decyzja k. 21 w pliku dotyczącym wniosku o emeryturę pomostową)

W dniu 7.12.2020 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury powszechnej wraz rekompensatą z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

(niesporne)

Po rozpoznaniu tego wniosku, ZUS wydał w **dnium 25.01.2021 r., następujące** decyzje:

1) o przyznaniu wnioskodawczynie emerytury z FUS i okresowej emerytury od 1.12.2020 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek - (decyzja z 25.01.2021 r. k. **12 akt ZUS**);

2) o ustaleniu okresowej emerytury kapitałowej od 1.12.2020 r., tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z FUS, które wygaśnie z dniem 15.04.2025 r., tj. z dniem poprzedzającym wiek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o emeryturach kapitałowych, chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej - (decyzja z 25.01.2021 r. k. **15 akt ZUS**);

3) o odmowie przyznania wnioskodawczynie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z uwagi na brak wymaganego prawem stażu co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze, gdyż wnioskodawczynie bezspornie wykazała staż pracy w warunkach szczególnych jedynie w ilości 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni - (decyzja z 25.01.2021 r. k. **17 akt ZUS**).

W dn. 31.05.2021 r. odwołująca złożyła wniosek o naliczenie rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, załączając świadectwo pracy w warunkach szczególnych z 29.12.2020 r., w/w decyzję ZUS z 29.05.2015 r. oraz powiadomienie o odprowadzaniu składki na (...) z 22.12.2020 r.

(wniosek wraz z załącznikami k. 18-21 akt ZUS)

Zgodnie ze świadectwem pracy, z 29.12.2020 r., wnioskodawczynie była zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznego w Ł. w okresie od 1.11.1998 r. do 29.12.2020 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego asystenta, stosunek pracy ustał w wyniku porozumienia stron – przejście na emeryturę art. 30 par. 1 pkt 1 k.p., korzystała z urlopu bezpłatnego: od 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r., od 29.12.2009 r. do 31.12.2009 r., od 6.12.2011 r. do 13.12.2011 r., 2.11.2015 r., od 10.11.2015 r. do 13.11.2015 r., wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r. Prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz prace lekarzy stomatologów oraz od 1.01.2009 r.

do 29.12.2020 r. prace personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i anestezjologii w warunkach ostrego dyżuru. W w/w świadectwie pracy podano następujące okresy nieskładkowe od 13.10.1999 r. do 16.10.1999 r., od 15.01.2000 r. do 11.03.2000 r., od 21.03.2001 r. do 23.03.2001 r., od 12.06.2002 r. do 14.06.2002 r., od 16.10.2003 r. do 17.10.2003r., od 12.10.2004 r. do 14.10.2004 r., od 11.01.2005 r. do 13.01.2005 r., od 9.02.2005 r. do 14.02.2005 r., od 1.07.2005 r. do 5.07.2005 r., od 14.11.2005 r. do 17.11.2005 r., od 25.09.2006 r. do 29.09.2006 r., 9.11.2006 r., od 15.12.2006 r. do 1.03.2007 r., od 8.03.2007 r. do 16.03.2007 r., od 5.11.2007 r. do 7.11.2007 r., od 6.02.2008 r. do 12.02.2008 r., od 21.04.2008 r. do 25.04.2008 r., od 15.09.2008 r. do 25.09.2008 r., od 11.03.2009 r. do 13.03.2009 r., od 16.03.2009 r. do 20.03.2009 r., od 16.11.2009 r. do 20.11.2009 r., od 7.04.2010 r. do 30.04.2010 r., od 15.11.2010 r. do 19.11.2010 r., od 15.12.2010 r. do 16.12.2010 r., od 26.09.2011 r. do 28.09.2011 r., od 17.10.2011 r. do 18.11.2011 r., od 20.02.2012 r. do 29.02.2012 r., od 19.04.2012 r. do 20.04.2012 r., od 2.07.2012 r. do 13.07.2012 r., od 6.08.2012 r. do 14.08.2012 r., od 6.11.2012 r. do 9.11.2012 r., od 23.01.2013 r. do 1.02.2013 r., od 24.06.2013 r. do 28.06.2013 r., od 5.08.2013 r. do 13.08.2013 r., od 23.09.2013 r. do 26.09.2013 r., od 24.02.2014 r. do 28.02.2014 r., od 18.11.2014 r. do 21.11.2014 r., od 26.01.2015 r. do 30.01.2015 r., od 2.10.2015 r. do 23.10.2015 r., od 15.02.2016 r. do 19.02.2016 r., od 4.07.2016 r. do 8.07.2016 r., od 21.09.2016 r. do 23.09.2016 r., od 14.07.2017 r. do 20.07.2017 r., od 8.02.2019r. do 5.06.2019 r., od 16.12.2019 r. do 20.12.2019 r., od 6.11.2020 r. do 22.11.2020r. (świadectwo pracy k. 5 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie występowała o sprostowanie w/w świadectwa pracy z 29.12.2020 r.

(okoliczności przyznane - zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 21.02.2022 r.: 00:06:37, płyta CD k.31)

Zgodnie ze świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z 29.12.2020 r., wnioskodawczyni była zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) w Ł. w okresie od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r. w pełnym wymiarze czasu pracy i w tym okresie pracowała stale na stanowisku starszego asystenta – stanowisko równorzędne ze stanowiskiem resortowym – lekarza, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz.U. Nr 8, poz. 43) wykazane w wykazie A Dział XII poz. 2, wykonując „prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz prace lekarzy stomatologów” wymienionym w wykazie A dział XII poz. 2 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik do Zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12.07.1983 r. – Dz.Urz. MZiOS nr 8 poz. 40 ze zm. W przedmiotowym świadectwie podano, że wnioskodawczyni korzystała z urlopu bezpłatnego w okresie 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r., 29.12.2009 r., 31.12.2009 r.

(świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze k. 6, 19 akt ZUS)

W badanym okresie zatrudnienia w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) w Ł.:

- 1) wnioskodawczyni od 12.03.2000 r. do 29.07.2000 r. korzystała z zasiłku macierzyńskiego,
- 2) w dniu 18.11.2004 r. wnioskodawczyni świadczyła pracę, wynagrodzenie za listopad 2004 r. wypłacono jej w całości oraz odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne;
- 3) nieodpłatna usprawiedliwiona nieobecność w pracy wnioskodawczyni w dniach: 11.06.2007 r., 29.06.2007 r., od 2.07.2007 r. do 4.07.2007 r., od 6.08.2007 r. do 10.08.2007 r. była spowodowana zwolnieniem lekarskim na opiekę nad chorym dzieckiem, za które nie wypłacono odwołującej zasiłku z powodu wyczerpania limitu 60 dni płatnych przysługujących w danym roku kalendarzowym. Za miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2007 r. zostało wnioskodawczyni wypłacone proporcjonalne wynagrodzenie i odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne;

(dowody: pismo z dnia 24.03.2022 r. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznego w Ł. k. 38, tabelka z wyjaśnieniami na temat niezgodności w okresach nieskładkowych na koncie R. B. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznego w Ł. k. 8 część C akt osobowych oraz k. 10 akt ZUS)

4) od 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym. (okoliczność przyznana - zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 21.02.2022 r.: 00:06:37).

Rozpoznając wniosek odwołującej o rekompensatę ZUS wyłączył z jej stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze:

a) okresy nieobecności niepłatnych, tj.

-okres urlopu bezpłatnego od 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r.,

-nieodpłatne usprawiedliwione nieobecności w pracy w dniach: 11.06.2007 r., 29.06.2007 r., od 2 do 4.07.2007 r., od 6.08.2007 r. do 10.08.2007 r.,

b) okres pobierania zasiłku macierzyńskiego od 12.03.2000 r. do 29.07.2000 r. w ilości 4 miesięcy, 19 dni,

ZUS przyjął jako bezspornie wykazane przez wnioskodawczynię składkowe okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w ilości 14 lat, 11 miesięcy, 9 dni, a okresy nieskładkowe w ilości 1 roku, 17 dni.

(wykaz uwzględnionych okresów składkowych i nieskładkowych k. 11 akt ZUS, pismo ZUS z 19.05.2022 r. k. 44, karta przebiegu zatrudnienia k. 48)

Zaskarżoną decyzją z 1.07.2021 r., ZUS, w efekcie rozpoznania wniosku z 31.05.2021 r., odmówił wnioskodawczyni ponownego ustalenia wysokości emerytury poprzez naliczenie prawa do rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, argumentując, że przedłożone wraz z wnioskiem świadectwo pracy z 29.12.2020 r. zostało już uwzględnione w decyzji odmownej z 25.01.2021 r. a także, że ubezpieczona, urodzona po 31.12.1948 r., udowodniła łącznie na dzień 1.01.2009 r. na wymagane prawem co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych, jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni (od 1.11.1988 r. do 31.01.1995 r. i od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r.).

(decyzja z 1.07.2021 r. k. 24 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołanie wyżej dokumenty, których nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd, nie znalazł powodów by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że przedmiot sporu w sprawach ubezpieczeniowych determinuje w pierwszej kolejności przedmiot decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie zakres odwołania od tej decyzji, ponieważ rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego, sąd ubezpieczeń społecznych rozstrzyga o zasadności tego odwołania w granicach wyznaczonych, z jednej strony, zakresem samego odwołania, a z drugiej przez przedmiot decyzji (por. wyroki Sądu Najwyższego z 1.09.2010 r., III UK 15/10, z 9.09.2010 r., II UK 84/10, z 6.09.2000 r., UKN 685/99, OSNP 2002 nr 5, poz. 121 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 18.02.2010 r., III UK 75/09, OSNP 2011 nr 15-16, poz. 215; z 3.02.2010 r., II UK 314/09).

Zgodnie z treścią **art. 114 ust. 1 ustawy** z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r, poz. 291 ze zm.), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które miały wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Powyższy przepis określa przesłanki warunkujące możliwość ponownego ustalenia wysokości świadczeń. Przepis art. 114 ust. 1 ustawy stanowi gwarancję, iż decyzje organu rentowego będą odzwierciedleniem sytuacji prawnej zainteresowanych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26.07.2013 r., III UK 145/12, Legalis nr 787678). Istotna jest zatem możliwość zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy w celu wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji nieodpowiadających prawu.

Odnosząc się do stanu faktycznego sprawy, należy stwierdzić, że organ rentowy, w sposób prawidłowy, na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury przysługującej ubezpieczonej poprzez naliczenie rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych, skoro do wniosku z 31.05.2021 r. ubezpieczona nie załączyła żadnych nowych dokumentów, albowiem świadectwo pracy z 29.12.2020 r. było już uwzględnione przez ZUS przy wydaniu wcześniejszej decyzji z 25.01.2021 r. odmawiającej ubezpieczonej prawa do rekompensaty.

W niniejszej sprawie nie zaszła, więc, **żadna z przesłanek**, o których mowa jest w powołanym przepisie. Jednocześnie, nie zostały ujawnione okoliczności, istniejące przed wydaniem odmownej decyzji z 25.01.2021 r., mające wpływ na prawo do świadczeń bądź ich wysokość.

Przypomnieć należy, że zgodnie **w art. 2 pkt 5 ustawy z 19.12.2008 r.** o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924), rekompensata to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej. Przysługuje ona zatem osobom, które rozpoczęły pracę przed 1.01.1999 r. i nie nabeą prawa do emerytury pomostowej oraz jednocześnie utraciły możliwość nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25.11.2010 r., K 27/09, OTK - A 2010, Nr 9, poz. 109).

Zgodnie **z art. 21 ust. 1** w/w ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. W myśl ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Przesłankami uprawniającymi do rekompensaty są zatem:

- 1) utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę we wcześniejszym wieku emerytalnym w związku z wygaśnięciem po dniu 31.12.2008 r. - w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., a przed dniem 1.01.1969 r. - podstawy prawnej przewidującej takie uprawnienie,
- 2) niespełnienie przez ubezpieczonego warunków uprawniających go do emerytury pomostowej,
- 3) legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z FUS,
- 4) niezyskanie przez ubezpieczonego prawa do emerytury według zasad przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

Stosownie do **art. 23 ust. 1 i 2** w/w ustawy o emeryturach pomostowych, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego, a rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

W badanej sprawie, zdaniem Zakładu, odwołująca nie spełniła warunków do przyznania jej prawa do rekompensaty, albowiem nie wykazała przed dniem 1.01.2009 r. wynoszącego co najmniej 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Pozwany rozpoznając wniosek o rekompensatę stwierdził, że udowodniony w sposób bezsporny przez wnioskodawczynię okres zatrudnienia w warunkach szczególnych do

31.12.2008 r. wynosi jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni. Zdaniem ZUS z okresu pozostawania przez skarżącą w zatrudnieniu w warunkach szczególnych od 1.11.1988 r. do 31.01.1995 r. oraz od 1.11.1998 r. do 31.12.2008 r. należy bowiem wyłączyć:

1) okres urlopu bezpłatnego od 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r., z którego wnioskodawczyni - jak sama przyznała - rzeczywiście korzystała w tym czasie,

2) nieodpłatne usprawiedliwione nieobecności w pracy w dniach: 11.06.2007 r., 29.06.2007 r., od 2.07.2007 r. do 4.07.2007 r., od 6.08.2007 r. do 10.08.2007 r., w których - zgodnie z pismem z dnia 24.03.2022 r. nadesłanym przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznego w Ł. zalegającym w aktach za k. 38 oraz pisemnymi wyjaśnieniami w/w pracodawcy zalegającymi z kartą 10 akt ZUS i k. 8 części C akt osobowych wnioskodawczyni - skarżąca przebywała na zwolnieniach lekarskich na opiekę nad chorym dzieckiem, za które nie wypłacono jej zasiłku na skutek wyczerpania limitu 60 dni płatnych przysługujących w danym roku kalendarzowym, a za miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2007 r. wypłacono jej proporcjonalne wynagrodzenie i odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne,

3) okres pobierania zasiłku macierzyńskiego od 12.03.2000 r. do 29.07.2000 r.

Przypomnieć należy, że na rozprawie z 21.02.2022 r. pełnomocnik wnioskodawczyni wprost oświadczył, że odwołująca nie kwestionuje niezaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych - okresu urlopu bezpłatnego.

Spór dotyczy, zatem, jedynie, wyłączonych z tego stażu, przez pozwanego: nieodpłatnych usprawiedliwionych nieobecności w pracy we wskazanych wyżej dniach oraz okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego od 12.03.2000 r. do 29.07.2000 r.

Po zbadaniu zasadności odwołania Sąd Okręgowy w pełni podzielił stanowisko ZUS, że ze stażu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze należy wyłączyć w/w sporne okresy, albowiem zgodnie z treścią art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych, przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 4-11, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Cytowany przepis art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych zawiera ogólną klauzulę, zgodnie z którą **do okresów pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze** uprawniających do emerytury pomostowej zgodnie z postanowieniami art. 4-11 tej ustawy **nie zalicza się takich okresów, w których ubezpieczeni byli wprawdzie zatrudnieni – tzn. pozostawali w stosunku pracy - przy pracach w szczególnych warunkach lub pracach o szczególnym charakterze, lecz owych prac faktycznie nie wykonywali z powodu usprawiedliwionej nieobecności w pracy spowodowanej chorobą lub ciężą (pobieraniem zasiłku macierzyńskiego).**

Powołany przepis art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych, jest kolejną regulacją, która potwierdza przyjęte przy wdrażaniu do polskiego systemu ubezpieczeń społecznych założenie legislacyjne, zgodnie z którym emerytura pomostowa jako świadczenie o charakterze wyjątkowym i wygasającym powinna przysługiwać tylko za pracę rzeczywiście wykonywaną w warunkach uciążliwych dla zdrowia ludzkiego.

Warto, w tym miejscu, wskazać, że tożsame stanowisko wyraził, także, Sąd Apelacyjny w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z dnia 6 października 2021 r., III AUa 464/21, (Legalis nr 2654370), w którym tenże Sąd Apelacyjny stwierdził, że „dla potrzeb ustalania wymaganych do nabycia prawa do emerytury pomostowej okresów pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach można stosować jedynie regulacje zawarte w przepisach ustawy o emeryturach pomostowych, co oznacza, że do stażu pracy, od którego zależy prawo do emerytury pomostowej, zalicza się wyłącznie okresy rzeczywistego wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zostają natomiast pominięte te okresy faktycznego niewykonywania przez ubezpieczonego pracy, za które otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia chorobowego”. (por. K. Wajda (w:) Ustawa o emeryturach pomostowych. Komentarz pod red. B. Gudowskiej, Legalis 2013, komentarz do art. 12 i do art. 49, teza 12 oraz M.

Zieleniecki (w:) Komentarz do ustawy o emeryturach pomostowych pod red. K. Antonowa, LEX/el. 2019, komentarz do art. 12). Cytowany wyżej pogląd Sąd Okręgowy, rozpoznający przedmiotową sprawę w niniejszym składzie, w całości aprobuje, traktując go, jako własne stanowisko.

Treść regulacji art. 12 ustawy pomostowej, jest wzorowana na przepisie art. 32 ust. 1a ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Dodatkowo należy zaznaczyć, że art. 12 ustawy pomostowej, przewiduje, że przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w związku z ustalaniem prawa do emerytury pomostowej nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa bez względu na datę przerwy w pracy – a to oznacza, że przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej nie uwzględnia się również okresów takiej przerwy w pracy, które przypadają przed dniem 15 listopada 1991 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewolucji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450). (zob. M. Zieleniecki [w:] Komentarz do ustawy o emeryturach pomostowych [w:] Emerytury i renty z FUS. Emerytury pomostowe. Okresowe emerytury kapitałowe. Komentarz do trzech ustaw emerytalnych, wyd. I, red. K. Antonów, LEX/el. 2019, komentarz do art. 12).

Dodatkowo, jedynie gwooli całkowitego wyjaśnienia wykładni analizowanej normy prawnej, Sąd Okręgowy pragnie także wskazać, że pomimo tego, iż brzmienie art. 12 ustawy pomostowej, mogłoby prima facie sugerować, że okresy niewykonywania pracy, za które pracownik nie otrzymał wynagrodzenia lub świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, powinny być wliczane do okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, to oczywistym jest, że taki wniosek a contrario jest nieuprawniony, ponieważ w art. 3 ust. 4-7 ustawy o emeryturach pomostowych, sformułowana została zasada, zgodnie z którą o wliczaniu okresu pracy decyduje rzeczywiste wykonywanie przez pracownika pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (zob. M. Zieleniecki [w:] Komentarz do ustawy o emeryturach pomostowych [w:] Emerytury i renty z FUS. Emerytury pomostowe. Okresowe emerytury kapitałowe. Komentarz do trzech ustaw emerytalnych, wyd. I, red. K. Antonów, LEX/el. 2019, komentarz do art. 12).

Zdaniem Sądu Okręgowego przepis art. 12 ustawy pomostowej i wszystkie poczynione wyżej rozważania prawne dotyczące jego wykładni, mają także zastosowanie przy ustalaniu prawa do rekompensaty, albowiem, jak wynika z art. 1 przedmiotowej ustawy – ustawa ta określa warunki nabywania i utraty prawa do emerytur i rekompensat przez niektórych pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Art. 4 pkt 5 w/w ustawy wymienia przy tym, jako jeden z warunków prawa do emerytury pomostowej, wykonywanie przez pracownika przed dniem 1.01.1999 r. prac w szczególnych warunkach lub prac w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Warunkiem przyznania rekompensaty, jak stanowi art. 21 ustawy, jest także posiadanie wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zatem także w rozumieniu art. 32 i art. 33 tej ustawy.

Z uwagi na charakter emerytur pomostowych oraz rekompensat, brak jest, w ocenie Sądu Okręgowego, podstaw, ażeby w przypadku ustalania prawa do rekompensaty nie uwzględniać art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że z uwagi na treść art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych, pozwany - oprócz bezspornie poprawnie wyłączonego okresu urlopu bezpłatnego od 11.07.2007 r. do 3.08.2007 r. - prawidłowo także wyłączył ze stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nieodpłatnie usprawiedliwione nieobecności w pracy w dniach: 11.06.2007 r., 29.06.2007 r., od 2.07.2007 r. do 4.07.2007 r., od 6.08.2007 r. do 10.08.2007 r., w których wnioskodawczyni nie świadczyła faktycznie takiej pracy, ponieważ w tym czasie przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku opieką nad chorym dzieckiem, bez prawa do zasiłku na skutek wyczerpania okresu zasiłkowego, a także bezbłędnie stosując art. 12 ustawy pomostowej słusznie wyłączył również okres pobierania zasiłku macierzyńskiego przez odwołującą od 12.03.2000 r. do 19.07.2000 r.

W toku n/n postępowania odwoławczego, poza bezspornym stażem pracy, wykonywanej w warunkach szczególnych w ilości 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni, wnioskodawczyni nie wykazała, brakującego okresu 21 dni, do, wymaganego prawem, co najmniej 15 letniego stażu takiej pracy.

W rezultacie należy uznać, że odwołująca nie nabyła prawa do rekompensaty, o której mowa w powołanych wyżej przepisach, a tym samym zaskarżona decyzja z 1.07.2021 r. odmawiająca przeliczenia emerytury poprzez naliczenie rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych, odpowiada prawu.

Z tych względów, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477(14) §1 k.p.c. oddalił odwołanie.

A.P.